

Volgens W. H. van Seters zullen dit copieën zijn, daar vrijwel het geheele archief van Lyonet zich bevindt in het museum te Mons (Bergen) in België. Toch lijkt het mij gewenscht, de aandacht te vestigen op het bestaan van deze brieven. Of zij nog in het bezit zijn van de familie Trembley? Ook dit is mij onbekend. In elk geval zullen, gezien hunne relaties, ook wel origineele brieven van Lyonet direct aan Trembley of Bonnet aanwezig zijn in de „Archives particulières” de l'Académie des Sciences te Genève of bij de familie Trembley. Op deze mogelijkheid wil ik eveneens attent maken.

## II. GISTL. LYONET, SCHRANK.

De merkwaardige fantast Johannes Gistl, die veel publiceerde en heel wat nomenclatorische moeilijkheden geschapen heeft, is o.a. de redacteur geweest van het tijdschrift *Faunus*, waarvan slechts weinig deelen verschenen zijn, Deel I  $1/3$ , 1832—34; Deel II  $1/3$ , 1835 en Neue Folge Deel I  $1/2$ , 1837. In enkele afleveringen van dit tijdschrift is bijgevoegd een *Intelligenzblatt* „Acis”, waarin allerlei merkwaardigheden genoteerd worden. Het loopt eenigermate parallel met Gistl's, in 1834 verschenen, adresboek van entomologen, waarvan in 1836 een tweede druk verscheen en dat later in 't Fransch door Silbermann bewerkt werd. Nu komt er in *Acis* I, 1834, op pag. 4 een zoo curieuse blunder voor, dat ik, waar het onzen Lyonet betreft, deze even in het zonnetje zetten wil. Daar staat nl. onder de „Miscelleen”: „Lyonnet arbeitete 10 volle Jahre an einem Werke über eine kleine Raupe, die den Cochenille liefert. (Traité [sic] du Cochenille)”. Wanneer men even den titel van Lyonet's meesterwerk: *Traité anatomique de la Chenille, qui ronge le Bois de Saule* 1760 (2e Ed. 1762), zich te binnen brengt, dan is het duidelijk, wat men van die kleine rups, die de (co)chenille levert, denken moet.

Van meer belang is, dat in *Faunus*, Gistl een nagelaten werk van Schrank: *Kritische Revisionen und Ergänzungen zu Schrank's „Enumeratio Insectorum Austriae, Fauna boica, u.s.w.”* publiceerde. Bovendien verscheen, in een tweede bijblad van *Faunus* „Gallerie denkwürdiger Naturforscher”, o.a. een biographie van Franz von Paula von Schrank en een, helaas onvoltooide, bibliographie van denzelfden, benevens zijn portret.

Bergen N.H., 20 Febr. 1939. D. MAC GILLAVRY.

### Het voedsel van *Phyllobrotica 4-maculata* L.

Op de herfstvergadering van 20 Nov. 1938 (1939) p. XXIX. vermeldt Schoevers, dat deze kever aardappelloof had beschadigd, terwijl tot nu toe alleen glidkruid, *Scutella-*



*ria galerucata* L., werd opgegeven als voedselplant. Zoo staat het ook in Everts' *Coleoptera Neerlandica* II. Echter reeds lang geleden maakte L. H. D. de Vos tot Nederveen Cappel er op attent, dat wanneer men *Lysimachia vulgaris* L. zag met aangetaste bladeren, dat men dan slechts deze planten had af te slepen, om vele exemplaren van *Phyllobrotica quadrimaculata* L. te kunnen bemachtigen. Sinds deze voedselplant, aan de Nederlandsche Coleopterologen bekend gemaakt was, werd genoemde Chrysomelide door hen steeds daarop aangetroffen, terwijl vroeger in hunne collecties de kever spaarzaam vertegenwoordigd was. Everts heeft dit feit echter in *Col. Neerl.* III niet vermeld.

De kever blijkt dus allerminst kieskeurig, daar alle drie voedselplanten in verschillende plantenfamilies thuis behoren; Labiaten, Primulaceeën en Solanaceeën.

Bergen N.H.

D. MAC GILLAVRY.

### Insecten-vangende planten, die geen insecten-etende planten zijn.

Behalve de bekende associatie van planten en insecten, zooals deze bestaat bij de bloembestuiving en de insecten-etende planten, heeft men nog vele andere. Een vorm, waaraan nog weinig aandacht is geschonken, is die welke in den titel van deze notitie genoemd wordt. Toevallig zag ik in de litteratuur een tweetal gevallen, waarop ik de aandacht vestigen wil. Het ligt voor de hand, dat er vele gevallen van deze, als men wil primitieve, associatie zijn moeten. Al zijn er meer gepubliceerd, het is begrijpelijk, dat als men er naar zoekt, dat men er dan in de natuur veel meer zal vinden.

Het eerste artikel is van W. Kreh (*Aus der Heimat* Dl. 49 H. 8 1936 p. 238). Het betreft *Setaria verticillata* L., welke grassoort ook bij ons voorkomt. De borstelharen der bloeipluimen van deze plant hebben scherpe weerhaken, voor de verspreiding der zaden van belang. Omgekeerd bleek aan Kreh, dat talrijke insecten die met de bloeiaren in aanraking komen, daardoor vastgehaakt worden en niet meer los kunnen komen. De meeste insecten waren vlinders, waaronder een *Hepialus* sp. het grootste aantal leverde; verder *Coleoptera* (o.a. *Coccinelliden*), *Hymenoptera*, *Diptera* en *Dermaptera*. Vele waaronder de oorwurmen werden aan den kop aangehaakt. Of deze vangsten alle het gevolg waren van toevalligheden of wel, dat de plant door geur of anderzins eene aantrekkingskracht op de insecten uitoefende was niet duidelijk.

Dit artikel was aanleiding, dat W. Banzhaf (*A. d. Heimat* Dl. 50 H. 2 1937 p. 50) er op wijst, dat de „heimische